

PROPOSTA FAMILIAR-DOMÈSTICA per a la SETMANA SANTA DEL 2020

Ens ha semblat que podríem oferir unes pautes senzilles, pràctiques, i fàcils de fer, per celebrar els dies Sants a casa, ja que no podrem fer-ho a la parròquia, a causa del coronavirus.

Són unes propostes a lliure disposició, en un context en el que ben segur n'hi haurà d'altres.

Fent-les ens podem sentir units en comunitat, en la festa, en la pregària...

Us oferim un guió per al Diumenge de Rams, Dijous Sant, Divendres Sant i Diumenge de Pasqua.

Tenen aquest senzill guió per a cada dia :

- 1. El sentit de la celebració***
- 2. El text de l'Evangelí***
- 3. L'actitud en la que ens podem centrar***
- 4. Un símbol-acció que faci visible l'actitud***

DIUMENGE DE RAMS

1. El sentit de la celebració

- Benedicció
- Lloança a Jesús
- Joia

2. El text de l' Evangelí

Mateu 21,1-11

Entrada de Jesús a Jerusalem

(Mc 11,1-10; Lc 19,28-38; Jn 12,12-19)

Quan es van acostar a Jerusalem i arribaren a Betfagé, a la muntanya de les Oliveres, Jesús va enviar dos deixebles amb aquest encàrrec:

--Aneu al poble que teniu al davant i tot seguit trobareu una somera fermada, amb un pollí al seu costat. Deslligueu-la i porteu-me'ls. Si algú us preguntava res, responeu-li: "El Senyor els ha de menester, però de seguida els tornarà."

Això va succeir perquè es complís allò que havia anunciat el profeta:

Digueu a la ciutat de Sió:

Mira el teu rei que ve cap a tu;

arriba humilment,

muntat en una somera i en un pollí,

fill d'un animal de càrrega.

Els deixebles hi anaren i feren el que Jesús els havia manat: portaren la somera i el pollí, van posar els mantells al seu damunt, i ell hi va muntar. Molta gent va començar a estendre els seus mantells pel camí; d'altres tallaven branques dels arbres i encatifaven el terra. La gent que anava davant d'ell i els qui seguien darrere cridaven:

-- Hosanna al Fill de David! Beneït el qui ve en nom del Senyor! Hosanna a dalt del cel!

Quan hagué entrat a Jerusalem, tota la ciutat es va inquietar, i preguntaven:

--Qui és aquest?

La multitud responia:

--Aquest és el profeta Jesús, de Natzaret de Galilea.

- Es tracta de llegir l'evangeli
- Poden ajudar aquestes preguntes:
 - Per què Jesús entra a Jerusalem a sobre d'un ase (senzill, més aviat poca cosa) i no en un cavall (signe victoriós d'heroi militar, polític...)?
 - Què valoren de Jesús els que el lloen amb cants i palmes?

3. L'actitud en la que ens podem centrar

- La benedicció, que significa : dir i voler bé a l'altre. Reconèixer les bondats i "llums" dels altres.

4. Un símbol-acció que faci visible l'actitud

- Escriure en un paper un escrit o un dibuix amb algunes característiques bones de les persones que tenim al costat (o d'altres que recordem) i posar-ho sobre el plat de cadascú quan es pari la taula (o, si estem sols, fer-ho arribar a la persona/es amb qui hem pensat)
- Si estem en família en un moment del dinar (o en altre moment) compartir entre tots els presents el que hem escrit.

DIJOURS SANT

1. El sentit de la celebració

- L'Amor fratern
- El servei als altres: rentar els peus
- L'eucaristia i la comunió de tots i totes en el Senyor
- El record i la memòria viva de Jesús, que ens el fa present.

2. El text de l' Evangelí

Joan 13,1-15

Jesús renta els peus als deixebles

Era abans de la festa de Pasqua. Jesús sabia que havia arribat la seva hora, l'hora de passar d'aquest món al Pare. Ell, que havia estimat els seus que eren al món, els estimà fins a l'extrem.

Mentre sopaven, quan el diable ja havia posat en el cor de Judes, fill de Simó Iscariot, la resolució de traïr-lo, Jesús, sabent que el Pare li ho havia posat tot a les mans, i que havia vingut de Déu i a Déu tornava, s'aixecà de taula, es tragué el mantell i se cenyí una tovallola; després va tirar aigua en un gibrell i començà a rentar els peus dels deixebles i a eixugar-los amb la tovallola que duïa cenyida. Quan arriba a Simó Pere, aquest li diu:

--Senyor, ¿tu em vols rentar els peus?

Jesús li respon:

--Ara no entens això que faig; ho entendràs després.

Pere li diu:

--No em rentaràs els peus mai de la vida!

Jesús li contesta:

--Si no et rento, no tindràs part amb mi.

Li diu Simó Pere:

--Si és així, Senyor, no em rentis tan sols els peus: renta'm també les mans i el cap.

Jesús li diu:

--Qui s'ha banyat, només cal que es renti els peus: ja és net tot ell. I vosaltres ja sou nets, encara que no tots.

Jesús sabia qui el traïa, i per això va dir: «No tots sou nets.» Després de rentar-los els peus, es va posar el mantell i s'assegué a taula altra vegada. Llavors els digué:

--¿Enteneu això que us he fet? Vosaltres em dieu "Mestre" i "Senyor", i feu bé de dir-ho, perquè ho sóc. Si, doncs, jo, que sóc el Mestre i el Senyor, us he rentat els peus, també vosaltres us els heu de rentar els uns als altres. Us he donat exemple perquè, tal com jo us ho he fet, ho feu també vosaltres.

- Es tracta de llegir l'evangeli.
- Poden ajudar aquestes preguntes:
 - Quin sentit té per a Jesús estimar fins a l'extrem?
 - Què vol dir rentar els peus als deixebles? Quin significat li dona Jesús?
 - Per què Pere no vol que li renti els peus?

3. L'actitud en la que ens podem centrar.

- Valorar el sentir-nos germans amb els familiars, amics/gues, veïns/es, amb tota la humanitat.
- Sentir-nos servidors els uns dels altres és el que ens fa més humans, necessitats els uns dels altres, ja que som limitats, vulnerables. Ens reconeixem els uns als altres i posem el nostre gra de sorra, la nostra aportació pel bé dels altres. Servir és el que ens identifica més com a cristians.

4. Un símbol-acció que faci visible l'actitud

- Fer un bon dinar ben preparat amb estimació, que gaudim de la comunicació, del bon menjar.
- En el context del dinar, en el que Jesús va rentar els peus dels seus deixebles (això només ho feien els esclaus) pensar en alguna persona (o persones) que creiem que li podem fer un bon servei i trucar-lo, enviar-li un missatge pel mòbil, o un correu electrònic, o una carta, expressant que els sentim germans, que estem al seu costat.

DIVENDRES SANT

1. El sentit de la celebració

- Passar de mort a vida
- Sentit del dolor i de la mort
- Coherència de Jesús fins al final que el porta a la sentència de mort.
- Jesús és víctima, com tants, de les injustícies socials, de voler mantenir el poder per part de les autoritats politico-religioses, d'una mentalitat tancada, al servei dels poders, que els justifica i legitima, i no està al servei del poble.

2. El text de l' Evangelí

Joan 19, 17-30

Crucifixió de Jesús

(Mt 27,32-44; Mc 15,21-32; Lc 23,26-43)

Prengueren, doncs, Jesús, i, portant-se ell mateix la creu, va sortir cap a l'indret anomenat «Lloc de la Calavera», que en hebreu es diu Gòlgota. Allà el crucificaren, juntament amb dos més, un a cada banda, i Jesús al mig. Pilat va fer escriure un rètol i el féu posar a la creu. Hi havia escrit: «Jesús de Natzaret, el rei dels jueus.» Molts dels jueus el van llegir, perquè l'indret on havia estat crucificat Jesús queia prop de la ciutat. El rètol era escrit en hebreu, en llatí i en grec. Però els grans sacerdots digueren a Pilat:

--No hi escriguis: "El rei dels jueus." Posa-hi: "Aquest va dir: Jo sóc el rei dels jueus."

Pilat contestà:

--El que he escrit, ja està escrit.

Els soldats, quan hagueren crucificat Jesús, van agafar el seu mantell i en feren quatre parts, una per a cada soldat, i també prengueren la túnica. Però la túnica era sense costura, teixida d'una sola peça de dalt a baix, i es digueren entre ells:

--No l'esquincem; sortegem-la a veure a qui toca.

S'havia de complir allò que diu l'Escriptura: S'han repartit entre ells els meus vestits; s'han jugat als daus la meva roba.

Això és el que van fer els soldats.

Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare i la germana de la seva mare, Maria, muller de Cleofàs, i Maria Magdalena. Quan Jesús veié la seva mare i, al costat d'ella, el deixeble que ell estimava, digué a la mare:

--Dona, aquí tens el teu fill.

Després digué al deixeble:

--Aquí tens la teva mare.

I d'aleshores ençà el deixeble la va acollir a casa seva.

Mort de Jesús

(Mt 27,45-56; Mc 15,33-41; Lc 23,44-49)

Després d'això, Jesús, sabent que tot s'havia realitzat, perquè s'acabés de complir l'Esclusura, va dir:

--Tinc set.

Hi havia allà un gerro ple de vinagre. Van posar al capdamunt d'un manat d'hisop una esponja xopa d'aquell vinagre i la hi acostaren als llavis. Quan Jesús hagué pres el vinagre, va dir:

--Tot s'ha complert.

Llavors inclinà el cap i va lliurar l'esperit.

- Es tracta de llegir l'evangeli.
- Poden ajudar aquestes preguntes:
 - Què vol dir que Jesús sigui rei dels jueus, diferent dels reis d'aquest món? Quin significat té el seu regnat? On regna? Quins continguts té el seu regnat?
 - Per què les dones estan a prop de Jesús en la crucifixió? I en canvi no hi són els seguidors homes?
 - Amb qui es solidaritza Jesús en la seva mort?

3. L'actitud en la que ens podem centrar

- La solidaritat amb el dolor, el dol, la malaltia, amb la mort d'algú estimat, amb els que perden el treball, amb els que no arriben a fi de mes, amb els que tenen una situació de drogoaddicció, alcoholisme, o maltractament a casa seva, amb els que pateixen fam i set a tants llocs del món, amb els que sofreixen les conseqüències de les guerres, amb els que emigren cercant una vida millor o amb els que cerquen refugi, etc ., amb totes les persones que pateixen

4. Un símbol-acció que faci visible l'actitud

- Durant el dia, posar unes espelmes en solidaritat amb els qui pateixen. Es pot posar al costat de l'espelma encesa alguna foto d'alguna persona coneguda que està passant un mal moment, o una foto del diari o d'una revista que representa algun patiment en el món.

VETLLA PASQUAL - DIA DE PASQUA

1. El sentit de la celebració

- Pasqua:
 - Pas de mort a vida
 - Pas de Déu en la nostra vida, dins nostre, en els nostres fets de cada dia, en els grups, en la societat, en la comunitat cristiana, en la natura (ecologia)..
- La vida
- La festa
- La renovació: la persona nova
- El ressorgiment (primavera en la natura, en nosaltres, en la societat, en les comunitats cristianes...)

2. El text de l' Evangeli

Mateu 28, 1-10

El sepulcre buit. Aparició a les dones

(Mc 16,1-8; Lc 24,1-12)

Passat el dissabte, quan clarejava el diumenge, Maria Magdalena i l'altra Maria anaren a visitar el sepulcre. Tot d'una hi hagué un gran terratrèmol: un àngel del Senyor va baixar del cel, féu rodolar la pedra i s'hi va asseure al damunt. Resplendia com un llamp, i el seu vestit era blanc com la neu. De por d'ell, els guardes es posaren a tremolar i van quedar com morts. L'àngel digué a les dones:

--No tingueu por, vosaltres. Sé que busqueu Jesús, el crucificat. No és aquí: ha ressuscitat, tal com va dir. Veniu, mireu el lloc on havia estat posat. Aneu de seguida a dir als seus deixebles: "Ha ressuscitat d'entre els morts, i ara va davant vostre a Galilea. Allà el veureu." Aquest és el missatge que us havia de donar.

Immediatament elles, amb por, però amb una gran alegria, se n'anaren del sepulcre i van córrer a anunciar-ho als deixebles.

Però tot d'una Jesús els va sortir al pas i les va saludar. Elles se li acostaren, se li abraçaren als peus i el van adorar. Jesús els digué:

--No tingueu por. Aneu a anunciar als meus germans que vagin a Galilea. Allà em veuran.

O un altre text

Joan 20, 1-9

El sepulcre buit

El diumenge, Maria Magdalena se'n va anar al sepulcre de bon matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Llavors se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava, i els diu:

--S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.

Pere i l'altre deixeble van sortir cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà a Pere i va arribar primer al sepulcre, s'ajupí i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi va entrar. Després arribà també Simó Pere, que el seguia, i va entrar al sepulcre; veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó que continuava lligat a part. Llavors va entrar també l'altre deixeble, que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. De fet, encara no havien entès que, segons l'Escriptura, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

- Es tracta de llegir l'evangeli.
- Poden ajudar aquestes preguntes:
 - Quins signes de mort trobes en el text i que es poden anar “passant”, superant, convertint en vida?
 - Quins signes de vida descobreixes en el text?
 - Quina relació creus que hi ha entre la por, la confiança, la fe, l'alegria i la vida?

3. L'actitud en la que ens podem centrar

- La celebració festiva de la vida que contínuament ens renova i ens fa nous
- La gratitud pel que som, tenim, vivim, fem i sentim, i de tot el que hem rebut de la natura, dels altres, de la societat, de la comunitat cristiana...

4. Un símbol-acció que faci visible l'actitud

- A l'hora de dinar fer un brindis
- I que cadascú dels presents doni gràcies (de paraula, per escrit, o en un dibuix o símbol) pel millor que té, pel que li ha donat la vida.
- Si estem sols, podem fer una estona de pregària donant gràcies i fent-nos conscients de tot allò bo que la vida ens regala.
- Es pot posar, si es té, la cançó de Maria Dolores Pradera: “Gracias a la vida”.

